

Keliauja dykuma du žmonės – laisvamanis prancūzas ir arabas. Nusileidus saulei, arabas atsiklaupia ir pradeda melstis.

Kai baigė maldą, atsistojo, tada prancūzas jo paklausė:

– Ką tu čia dabar darei?

– Meldžiausi.

Laisvamanis nusijuokė:

– Ar tu esi tą Dievą kada nors matęs?

– Ne, – atsakė arabas.

– Ar tu esi kada Dievą palietęs?

– Ne!

– Tuomet esi visiškai kvailys, jei garbini Dievą, kurio nei matei, nei palietei, nei kaip nors kitaip užčiuopei ar pajutai.

Arabas nieko neatsakė.

Anksti rytą prancūzas atsikėlęs sako:

– Žiūrėk, čia kupranugario būta.

Arabas abejingai klausia:

– Ar tu jį matei?

– Ne! Aš miegojau.

– Tai gal rankomis palietei?

– Ne! Sakau, miegojau!

– Tai kaip tu gali fikėti, kad čia buvo kupranugaris? Nei matei, nei palietei, nei kaip nors kitaip pajutai?

– Apie tai, kad čia buvo kupranugaris, aš sprendžiu iš jo paliktų pėdsakų, – atsakė prancūzas.

Tuo metu rytuose pasirodė spindinti saulė.

Arabas ištiesė į ją ranką ir tarė:

– Tik pažiūrėk! Koks didingas Dievo pėdsakas!

**“Jei kas mane myli, laikysis mano žodžių,
– sako Viešpats, –
ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime
ir apsigyvensime.”**

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Apd 8, 5–8. 14–17; Ps 65, 1–7. 16. 20; 1 Pt 3, 15–18

Psalms atliepas

Visi pasaulio kraštai, sveikinkit Dievą.

Evangelija pagal Joną (14, 15–21)

Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Jei mane mylite, – jūs laikysitės mano įsakymų; aš paprašysiu Tėvą, ir jis duos jums kitą Globėją, kuris liktų su jumis per amžius, – Tiesos Dvasią, kurios pasaulis neįstengia priimti, nes jos nemato ir nepažįsta. O jūs ją pažįstate, nes ji yra pas jus ir bus jumyse. Nepaliksiu jūsų našlaičiais – ateisiu pas jus. Dar valandėlė, ir pasaulis manęs nebeamatys. O jūs mane matysite, nes aš gyvenu ir jūs gyvensite. Tai diena atėjus, jūs suprasite, kad aš esu savo Tėve, ir jūs manyje, ir aš jumyse. Kas pripažįsta mano įsakymus ir jų laikosi, tas tikrai mane myli. O kas mane myli, tą mylės mano Tėvas, ir aš jį mylėsiu ir jam apsiireikšiu“.

Evangelijos komentaras:

Šiandien skaitome praeitos savaitės Jono evangelijos tęsinį. Tai Jėzaus paskutinės vakarienės kalba. Atsisveikindamas, Jis pažada mokiniams, jog prašys Tėvą ir šis atsiųs jiems užtarėją ar globėją. Anglų kalbos vertimuose Jis tiesiog vadinamas Advokatu. Ne kartą pagalvoju, kaip gerai būtų turėti dievišką advokatą... Taip, čia Jėzus kalba apie Šv. Dvasią. O čia jau sudėtingiau, nes Dvasios negali kaip nors sunorminti, nuspėti, apibrėžti veikimą. Apie Šv. Dvasią girdėsime, ir Jos šauksimės Sekminių šventėje.

Skaitant, klausant šį Evangelijos tekstą, gali susidaryti įspūdis, jog Jėzus dėsto teologijos paskaitą, o mokiniai konspektuoja, ir tarsi tai ir mes turime daryti... Vienas geresnių konspektų ir buvo tarsi taip įtrauktas į Jono evangeliją.

Tačiau pažvelkime truputį paprasčiau.

Jėzus čia drąsina ir ramina savo mokinius Paskutinės vakarienės metu. Jo mokiniai buvo paprasti žmonės, su savo mintimis, gyvenimais, supratimais ir jausmais, kaip ir mes. Prisiminkime, kaip mes jautėmės, kai teko atsisveikinti ar išleisti savo artimus žmones, pvz., į mokslus, darbą ar gyventi kitur. Ko gero, daugeliu atvejų nebuvo apsieita be ašarų. Taigi emocijinė įtampa ir aną vakarą tarp mokinių turėjo būti didelė. Jie juk buvo prisirišę prie Jėzaus, o šis sako, kad ateina metas Jam iškelti ir dar ten, kur jie negalės eiti. Prisiminkime, kaip tada karštakošis Petras sušuko, kodėl gi negalio eiti su tavimi, aš net gyvybę už tave guldysiu. Jėzus sako: „nusiramink, ateis tam laikas“. Taigi Jėzus kalba atsisveikindamas, nors mokiniai visko dar nesuvokia, tačiau galima nuspėti, jog kambaryje tvyrojo įtampa ir baimė, kas bus toliau. Panašiai kaip ir mes šiuo metu... Todėl Jėzus ramina ir pažada nepalikti jų našlaičiais. Tai buvo emociškai jautru...

Tokioje atmosferoje girdime Jėzų: „Jei mane mylite, laikysitės mano įsakymų“. Pastebėkime kaip sudėtas šis sakinytis. Jis sako: jeigu mylime Dievą, tai ir laikomės Jo įsakymų. Paprastai galvojame priešingai... Manome, kad įsakymų laikymasis yra pirminė sąlyga nusipelnyti Dievo meilė, ir tai pat svarstome, kad jei laikomės įsakymų, tai reiškia, jog mylime Dievą. Bet ne taip sako Jėzus. Jei mylėsi Dievą, tai laikysiesi ir jo įsakymų. Pirmą myli, paskui laikaisi.

Jei myli Dievą, tai trokšti Jam patikti viskuo – mintimis, žodžiais, darbais ir visu gyvenimu. Šv. Ignacas mokė, kad meilė turi pasireikšti labiau darbais nei žodžiais. Todėl jėzuitai drąsinami į savo maldą įtraukti 3 klausimus:

- Ką padariau dėl Dievo? - Ką darau dėl Jo dabar? - Ką dėl Jo darysiu ateityje?

Panašiai pagal tai, esame girdėję ir sakę ko nors prašydami, vartodami panašų posakį: „Dėl Dievo meilės“, padaryk tą ar aną. Ar ne taip kalba ir Jėzus šiandien?

Verta šiandien ir pamąstyti apie tai, ką konkrečiai galėčiau padaryti dėl Dievo meilės, ko paprastai nedaryčiau? Ką man šiandien Dievas kalba, ir kaip jaučiuosi tai girdėdamas? Ir dar... Sunkus klausimas sau: ar myliu? Ir ar myliu Dievą?

Popiežiaus Pranciškaus maldos už gyvenimą

Kiek žmonių, tiek būdų melstis

Kiek daug yra įvairių būdų melstis už artimą! Jie visi vertingi ir patinka Dievui, jei tai daroma iš širdies. Aš ypač galvoju apie motinas ir tėvus, laiminančius savo vaikus ryte ir vakare. Ši praktika tebegyvuoja kai kuriose šeimose: palaiminti vaiką yra malda. Galvoju apie ligonius, kai einame jų aplankyti ir meldžiamės už juos; apie tylų užtarimą, kuris kartais vyksta su ašaromis daugelyje sudėtingų situacijų, kai reikia maldos. *(Bendroji audienija, 2016 m. lapkričio 30 d.)*

Melskis savo darbais

Vakar vienas geras žmogus, verslininkas, atvyko į Mišias Šv. Mortos namuose. Tas jaunas vyras turi uždaryti savo fabriką, nes nebegali išlaikyti. Jis verkė sakydamas: "Širdis neleidžia palikti daugiau kaip 50 šeimų be darbo. Galėčiau paskelbti firmos bankrotą. Grįžčiau namo su savo pinigais, tačiau mano širdis visą gyvenimą verktų dėl tų 50 šeimų." Štai geras krikščionis, kuris meldžiasi savo darbais. Jis atėjo į Mišias prašydamas, kad Viešpats parodytų išeitį, – ne vien jam, bet ir tom 50 šeimų. Tai žmogus, kuris supranta, kaip melstis, širdimi ir darbais; jis moka melstis už artimą. Atsidūręs sudėtingoje situacijoje, jis neieško lengviausios išeities: "Tegu jie patys tvarkosi." Štai krikščionis. Man buvo taip gera jo klausytis! Veikiausiai yra daug tokių žmonių šiandien, šiuo metu, kai daugybė žmonių kenčia dėl nedarbo. *(Bendroji audienija, 2016 m. lapkričio 30 d.)*

Tikroji krikščioniška malda sako – "Tėvas"

Jėzus sako, kad Tėvas, kuris yra danguje, "žino, ko jums reikia, dar prieš jums paprašant". "Tėvas". Tai ir yra maldos esmė. Netariant, nejaučiant šio žodžio negalima melstis... Kam meldžiuosi? Visagaliam Dievui? Pernelyg tolima. Aš taip nesijaučiu, ir Jėzus taip nesijautė. Kam meldžiuosi? Kosminiam Dievui? Šiais laikais skamba gana įprastai, ar ne? Melstis kosminiam Dievui. Šį politeistinį būdą atneša paviršutiniška kultūra.

Reikia melstis "mūsų" Tėvui, tam, kuris tave sukūrė, kuris tau suteikė gyvenimą, tau, man..., kuris tave lydi kelyje, kuriam žinomas visas tavo gyvenimas, visas; kuris žino, kas yra gerai ir kas nelabai gerai. Žino viską... Jeigu maldos nepradedame šiuo žodžiu, kuris turi būti tariamas ne lūpomis, bet širdimi, negalime melstis kaip krikščionys. *(Homilija Šventosios Mortos koplyčioje, 2013 m. birželio 30 d.)*

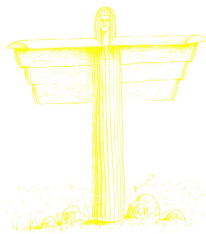
Leisk, kad Dvasia melstųsi tavyje

Taip pat galvoju apie padėką už gerą žinių apie draugą, giminaitį, kolegą: "Dėkoju, Viešpatie, už šį gražų dalyką!" – tai taip pat yra malda už kitus! Dėkoti Viešpačiui, kai gerai sekasi. Kartais, pasak apaštalo Pauliaus, "Mes juk nežinome, ko turėtume deramai melsti, todėl pati Dvasia užtaria mus neišsakomais maldavimais" (Rom 8, 26). Tai Dvasia meldžiasi mumyse. Atverkime savo širdį, kad Šventoji Dvasia iširtų giliai mūsų viduje glūdinčius troškimus, idant juos nuskaidintų ir leistų įgyvendinti. Bet kokiu atveju melskimės už save ir už kitus, kad įvyktų Dievo valia kaip "Tėve mūsų" maldoje; nes Jo valia yra tikrai didžiausias gėris: melstis ir leisti Šventajai Dvasiai melstis mumyse. O tai ir yra gražu gyvenime: melskis dėkodamas, garbindamas Dievą, ko nors prašydamas, verkdamas užklupus sunkumams, kaip tas žmogus. Bet širdis tegu visuomet išlieka atvira Dvasiai, kad Ji melstųsi mumyse, su mumis ir už mus. *(Bendroji audienija, 2016 m. lapkričio 30 d.)*

Melskis visų Tėvui ir mylėk visus

Ar Dievas yra tik mano Tėvas? Ne, Jis mūsų Tėvas, nes aš nesu vienturtis vaikas. Niekas iš mūsų nėra vienturtis. Jeigu aš negaliu būti brolis, vargiai galėčiau tapti šio Tėvo vaiku, nes Jis tikrai yra mano Tėvas, tačiau taip pat ir kitų, mano brolių (Tėvas)... Jeigu aš negyvenu santarvėje su savo broliais, negaliu į Jį kreiptis "Tėve". Šitaip tampa aišku, kodėl Jėzus, mus išmokęs maldos "Tėve mūsų", iškart sako: "Jeigu jūs iš tiesų atleisite kitiems jų kaltės, jūsų Tėvas, kuris yra danguje,

Šeštinų šventė

Ateinantį sekmadienį švęsime Jėzaus žengimą į dangų (Šeštines).

Švč. M. Marijos apsilankymo pas Elzbietą šventė Viršužiglyje

Gegužės 31 d., sekmadienį, 13 val., Viršužiglio Šv. Onos bažnyčioje švęsime dvasinę šventę – Švč. M. Marijos apsilankymą pas Elzbietą.

Tokios dvasinės parapijos šventės mus visada suburia ruošai, iškilmingai liturgijai su procesija, pasibuvimui drauge, bendravimui. Šįkart negalėsime taip įvairiapusiai švęsti, bet vistiek švęsime. Taip, kaip galime.

Susitikime, pasimatykime! Visi to pasiilgome!

Maldos bendrystė gegužės mėnesyje

Kaip ir visu šiuo nelengvu laiku, taip ir toliau esame kviečiami palaikyti, maldoje užtarti ligonius, prašyti stiprybės medikams, slaugytojams ir visiems, kurie užtikrina sklandų mūsų visuomenės gyvenimą. Ypatingai šiame mėnesyje kreipkimės į Dievo Motiną ir visų mūsų Motiną Mariją, prašant maldos, užtarimo ir globojimo.

atleis ir jums; tačiau jeigu jūs neatleisite, Tėvas taip pat jums neatleis jūsų kalčių” ...

Tai – sunku. Taip, sunku, nėra lengva. Tačiau Jėzus mums pažadėjo Šventąją Dvasią. Tai Ji mus moko iš vidaus, iš širdies, kaip sakyti “Tėve” ir kaip sakyti “mūsų”, sutalpydama mus su visais mūsų priešais. (*Homilija Šventosios Mortos koplyčioje, 2013 m. birželio 20 d.*)

Melsdamiesi padarome vietas

Vis grįžtame prie tos pačios temos – maldos! Tačiau malda yra labai svarbi. Melstis maldomis, kurias visi mokame nuo vaikystės, tačiau taip pat ir savais žodžiais. Prašyti Viešpatį: “Viešpatie, padėk man, patark, ką turiu dabar daryti?” Malda mes padarome vietas, kad ateitų Dvasia ir padėtų šiuo momentu, mums patartų, ką mes visi turime daryti. Malda! Nepamirškime maldos. Niekada! Niekas nepastebi, kai meldžiamės autobuse, kelyje: meldžiamės širdies tyloje. Išnaudokime šiuos momentus maldai, melsdamis, kad Dvasia mums duotų patarimo dovaną. (*Bendroji audiencija, 2014 m. gegužės 7 d.*)

Išmok, ką sakyti Viešpačiui

Jėzus mus moko: Tėvas žino. Nesijaudinkite, Tėvas siunčia lietu ir teisiesiems, ir nuodėmingiesiems, saulę – teisiesiems ir nuodėmingiesiems. Norėčiau, kad nuo šandien mes visi penkias minutes per dieną skirtume Biblijai ir lėtai perskaitytume 103 psalmę... “Mano siela, šlovink Viešpatį, ir visa, kas manyje, tešlovina jo šventąjį vardą! Šlovink Viešpatį, mano siela, ir neužmiršk, koks jis geras – jis tas, kuris atleidžia visas tavo nuodėmes ir išgydo visas tavo ligas, jis tas, kuris atperka tavo gyvastį iš Duobės ir apsupa tave meile ir gailėstingumu.” Sukalbėkite ją visą. Šitaip išmokite dalykus, kuriuos turime sakyti Viešpačiui, kai meldžiame malonės. (*Homilija Šventosios Mortos koplyčioje, 2013 m. liepos 1 d.*)

Bus daugiau.

*Ištraukos iš popiežiaus Pranciškaus knygos „Šio gyvenimo laimė“
Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt*

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienų raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710, AB DnB NORD bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.